

# Fokus på absurde bilafgifter

Det i almindelighed absurde danske skattesystem har i bilafgifterne et særligt element, som er intet mindre end grotesk. At forklare en udlænding, at danske borgere, som er ved deres fulde fem, betaler ca. dobbelt så meget for nummerpladerne som for resten af bilen, er den ultimative pædagogiske opgave for den, der egentlig gerne vil fortælle gæstende turister eller forretningsforbindelser noget pænt om fædrelandet.

Med Pinsepakken sættes der igen fokus på denne vanskabte misundelsesafgift, der i årtier har spulet milliarder i statskassen, forvredet forbrugsmønstret og skadet den danske konkurrenceevne. Pinsepakken foreskriver en obligatorisk forhandleravance – alene dette begreb er nok til at få tilhængere af markedsøkonomi til at slå korsets tegn – på 7,5 pct. fra 1. januar 1999, mod hidtil 5 pct.

Staten sikrer sig dermed en ekstra gevinst, fordi både registreringsafgiften på op til 180 pct. og moms på 25 pct. naturligvis beregnes af prisen inkl. forhandleravance.

En gammel skat er en god skat, siger teoribøgerne. Bevarer, i tidernes morgen, da registreringsafgiften blev indført – langt under det nuværende niveau – var der da en vis nationaløkonomisk fornuft i at opkræve afgiften – omend argumentet kun gjaldt og gælder i en protektionistisk tankegang. Eftersom Danmark ikke har nogen bilindustri, virkede – og virker – registreringsafgiften effektivt som en told, der blot ikke behøver at deklareres som en told i henhold til WTO- (tidl. GATT-) aftaler og skiftende EU-traktater.

Den samlefabrik, General Motors engang havde i København, havde nok heller ikke overlevet uden registreringsafgiften. Så på den måde er afgiften et probat middel til at forhindre borgerne i at bruge penge på importerede varer. Import-

indholdet i en nyindregistreret bil er jo kun ca. 1/3. Samtidig er det danske bytteforhold i forhold til udlandet forbedret, fordi bilproducenterne sælger bilerne til de danske importører til priser (før afgift), der typisk er 20-30 pct. lavere end i hjemlandet eller på andre markeder.

I et principielt åbent og frit marked som EU's er dette naturligvis helt uholdbart. Foreløbig har det ført til en besynderlig trafik, hvor tyske borgere i Danmark har indkøbt tysk producerede biler – med danske specifikation og dansk instruktionsbog – for at reimportere dem og registrere dem på tyske plader. Privatøkonomisk har det været en fin forretning, men nationaløkonomisk er det rent ud sagt knald i låget.

Det er intet under, at dette er en torn i øjet på bilproducenterne, som derfor har forsøgt at standse trafikken med midler, som absolut ikke kan tolereres i en fri markedsøkonomi. Volkswagen fik fornyligt en EU-bøde på knap 800 mio. kr. for forsøgene på at obstruere reimport fra lavprislande.

Den naturlige og forsvarlige reaktion fra bilfabrikkernes side må være at tilpasse priserne, så de kun afviger marginalt fra det ene nationale marked til det andet – og det er ved at ske i øjeblikket, som det fremgår af dagens avis.

Det bliver vanskeligt at komme op af det afgiftsmæssige uføre, som skiftende skatteministre har bragt os ud i, for også afskaffelsen af afgiften vil i overgangsperioden føre til nye forvridninger.

Men afgiftsskruen må drejes den anden vej, så borgerne kan sammensætte deres forbrug ud fra mere markedsbestemte priser, så erhvervslivet får en aflastning af omkostningerne til bilhold, og så vi lever op til ånden i de internationale frihandelsaftaler.



FOTO: SØREN HOLM/CHILLI

## DEBAT

Pinsepakken skulle handle om at begrænse det private forbrug og ikke om at fremtidssikre pensionsværdien

# Stavads efterrationaliseringer



Af Peter Skjødt, korchef i Rådet for Dansk Forsikring og Pension

Skatteminister Ole Stavad giver udtryk for en rørende omsorg for pensionsopparerne i et interview i Børsen den 2. juli. Med Pinsepakkens indgreb over for kapitalpensioner, indførelsen af en aktieafgift for pensionssektoren, omlægningen af realrenteafgiften, indførelse af ændrede værdiansættelsesprincipper m.v., har regeringen ifølge skatteministeren ikke forringet pensionsordningerne. Den har fremtidssikret dem.

Argumentet er, at en videreførelse af de gældende skatteregler for pensionsopsparring ville betyde, at fremtidens pensionister ville blive alt for rige. I løbet af de kommende 20-30 år, når antallet af pensionister stiger i forhold til antallet af erhvervsaktive, ville de rige pensionister lægge beslag på for stor en del af samfundets produktion. Derfor fik vi Stavads fremtidssikring af værdien af pensionsopsparringen. Det er en helt ny og interessant argumentation.

Regeringen havde ellers givet udtryk for, at Pinsepakken drejede sig om at dæmpe udviklingen i det private forbrug for at forhindre flaskehalse på arbejdsmarkedet og for at rette op på betalingsbalancen. Frem til begyndelsen af juni ventede befolkningen med tilbageholdt åndedræt på de seneste økonomiske nøgletal og forudsigelser, som ville blive præsenteret i regeringens økonomiske oversigt, og som ville blive afgørende for regeringens overvejelser om, hvorvidt der skulle gribes ind over for udviklingen i det private forbrug.

Det var derfor med stor forbløffelse, at vi i forsikrings- og pensionserhvervet erfarede, at regeringen totalt ville ændre de skattemæssige vilkår, der gælder for pensionsopsparring. Specielt var det svært at forstå, at lovgivningen skulle vedtages på tre uger, når en stor del af forslagene først skulle træde i kraft i år 2000 eller senere.

I løbet af disse tre uger gav Rådet for Dansk Forsikring og Pension gentagne gange over for skatteministeren og

den øvrige regering udtryk for, at vi ikke var afvisende over for at diskutere en omlægning af de skattemæssige vilkår, der gælder for pensionsopsparringen. Der var efterhånden blevet gennemført så mange hovsa-indgreb i realrenteafgiftsloven, at loven med rette er blevet kaldt Danmarks mest uforståelige skattelov.

Budskabet fra Rådet for Dansk Forsikring og Pension til regeringen har derfor været: Lad os sammen grundigt analysere svaghederne ved den nuværende lovgivning og de målsætninger, som en ny lov skal leve op til. Lad os afsætte den tid, der skal til, for at komme rundt om alle problemer.

Forsikrings- og pensionserhvervet har ikke klamret sig til et budskab om, at intet er, som det var, og alt skal forblive, som det er. Det bliver erhvervet ellers undertiden beskyldt for. Men vi har påpeget, at det er vigtigt, at der er et tilstrækkeligt skattemæssigt incitament til at foretage pensionsopsparring.

Og vi har sagt, at det er nødvendigt med en grundig diskussion af indretningen af en ny lov, der skal holde i mange år. Kun derved kan vi undgå uheldige, utilsigtede virkninger af lovgivningen.

Det må da siges at være et forsøg på at etablere en fremtidssikret lovgivning. Men det blev forhindret med regeringens forslag med SF og Enhedslisten.

Rådet for Dansk Forsikring og Pension er enig med Ole Stavad i, at det vil være godt både for den enkelte og for samfundet, hvis befolkningen fortsætter med at foretage pensionsopsparring. Men det er et udtryk for efterrationalisering, når Ole Stavad erklærer, at Pinsepakkens indgreb mod pensionsopsparring har haft til formål at fremtidssikre værdien af pensionerne.

Formentlig i erkendelse af, at det er gået alt for stærkt med at få vedtaget Pinsepakken, har skatteministeren besluttet, at der skal nedsættes en særlig følgegruppe vedrørende pensionsbeskatningsområdet. Det er et arbejde, som Rådet for Dansk Forsikring og Pension gerne deltager i. Forhåbentlig vil regeringen være lydhør over for at foretage de ændringer i reglerne om pensionsbeskatning, der kan udmønte sig i en reel fremtidssikring af lovgivningen og af værdien af pensionsopsparringen.

**Forhåbentlig vil regeringen være lydhør over for ændringer af pensionsbeskatning**

## DEBAT

Store pensionsopsparring giver ingen problemer – tværtimod

# Planøkonomisk vrøvl



Af Steen A. Rasmussen, direktør Finanssektorens Arbejdsgiverforening

Skatteministeren er bekymret for, at den lave inflation vil give den fremtidige pensionistgruppe en alt for stor købekraft i forhold til den samlede produktion. Det vil i givet fald udløse prisstigninger, der vil udhule den effektive købekraft. Ræsonnementet er derfor, at der er tale om en fremtidssikring af pensionsopsparringen, når regeringen dæmper lysten til at spare op.

Argumentationen kan måske virke besnærende, men den holder ikke. Pensionsopsparring er ikke et nulsum-spil. Opsparing er således en grundforudsætning for fremtidens produktion. Gennem aktive placering af de opsparede midler sikres det, at den forøgede købekraft modsvares

af en forøget produktionskapacitet. Pensionsopparerne bidrager med andre ord til at skabe økonomisk råderum for en udvidelse af købekraften på længere sigt, uden at det belaster fremtidens erhvervsaktive. Derfor er det noget planøkonomisk vrøvl, når skatteministeren søger at fremstille Pinsepakken som et værn mod forringelse af købekraften.

Selv hvis realvæksten i de danske pensionsformuer skulle vise sig at blive større end væksten i den danske produktion, er det svært at få øje på et problem. Vi lever i en global økonomi med ubegrænset produktionskapacitet i forhold til den aktuelle efterspørgsel. Er den danske opsparing tilstrækkelig stor, kan der med tiden oparbejdes fordringer på udlandet, der giver et råderum for periodiske underskud på betalingsbalancen. Hvis pensionsopsparringen derimod er beskedent, vil Danmark få alvorlige strukturelle problemer med betalingsbalancen.

Regeringens og venstrefløjens angreb på den private opsparing er der-

for hverken en fremtidssikring for de kommende pensionister eller erhvervsaktive. Det er derimod et angreb på den fornuftige opsparringskultur, der har præget det danske samfund i det seneste årti. En kultur, der som sidegevinst har styrket forståelsen for en moderat løn- og prisudvikling, fordi en pensionskroner havde lige så høj værdi som en lønkroner. Skatteministeren søger nu gennem sproglig massage at fastholde denne forståelse, men de seneste ugers usikkerhed på pensionsmarkedet dokumenterer, at danskerne hurtigt indretter sig efter de nye økonomiske vilkår.

Regeringen bør derfor erkende, at pinsepakken var et fejlgreb, som kræver en umiddelbar korrektion. Dels for at modvirke risikoen for, at tusindevis af arbejdsgivere og lønmodtagere opsiges deres firmapensioner, og dels for at forebygge et tiltagende lønpres ved de kommende overenskomstforhandlinger. Danskerne forføres nemlig ikke af falsk pædagogik.

Opinions-redaktionen modtager gerne korte kommentarer og debat indlæg – max-længden er 600 ord = 4000 anslog = 80 normallinjer. Bidrag kan faxes til nr. 33.12.24.45 eller sendes vedlagt diskette – arkiver helst teksten i tekstformat eller ASCII tekst. Endelig kan indlæg sendes til E-mail-adresse: opinion@borsen.dk.

Redaktionen forbeholder sig ret til forkortelser samt elektronisk lagring og offentliggørelse af bragte indlæg.